



## בש"פ 2262/21 - שמעון קויט נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל מחוז תל אביב

### בית המשפט העליון

בש"פ 2262/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: שמעון קויט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - משטרת ישראל מחוז תל אביב

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ט' חיימוביץ) בעמ"ת  
בתל אביב-יפו (כב' השופטת ט' חיימוביץ) בעמ"ת  
46039-03-21

בשם המבקש: עו"ד חור אוריאל ניזרי

### החלטה

לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ט' חיימוביץ) בעמ"ת  
46039-03-21 מיום 24.3.2021 במסגרתה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו  
(כב' השופטת ע' יהב) המורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

1. ביום 9.3.2021 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת  
זוגו. לפי עובדות כתב האישום המבקש הגיע לביתה של המתלוננת, תקף, דחף וחנק אותה בידיו ובאמצעות שמיכה עד  
אשר נגרמה לה חבלה בצווארה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיונים  
עמוד 1

שהתקיימו ביום 15.3.2021 וביום 21.3.2021 קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירה ולעובדה שהמתלוננת הייתה בת זוגו של המבקש. כן נקבע כי מתקיימת עילת מעצר וכי לא ניתן לשחררו למעצר בית בפיקוח אנושי בלבד. עם זאת, בהתייחס לנסיבות המקרה, לעובדה שגם לפי דברי המתלוננת אין בין השניים קשר הדוק ולהיעדר עבר פלילי הורה בית המשפט, לאחר חקירת המפקחים, על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בתנאים, עוד בטרם הוגש תסקיר מעצר בעניינו.

3. על החלטה זו הוגשו עררים מכאן ומכאן, הן על ידי המבקש והן על ידי המשיבה. בעררו, ביקש המבקש שחרורו ממעצר ללא תנאים מגבילים, וזאת בעיקר נוכח טענתו כי לא הוצגו די ראיות לכאורה להוכחת הקשר הזוגי בינו לבין המתלוננת. ביום 24.3.2021 דחה בית המשפט המחוזי את העררים. צוין כי הגם שעובדת היותם של המבקש והמתלוננת "בני זוג" אינה נקיה מספקות, עניין זה יתברר במסגרת התיק העיקרי. זאת בעוד שקיימות די ראיות לכאורה להוכחת עצם ביצוע המעשים, ולכך שהם נעשו על רקע קשר זוגי באופן המצביע על מסוכנות המבקש. נקבע כי בנסיבות העניין בית משפט השלום איזן כראוי בין השיקולים השונים ואין עילה להתערב בהחלטתו. כן הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר אשר לאחריו יבחן בית משפט השלום את נחיצות הפיקוח האלקטרוני.

4. מכאן הבקשה שלפני במסגרתה טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי קיימת עילת מעצר על אף שקבע כי לא קיימות ראיות לכאורה לכך שהמבקש והמתלוננת היו בני זוג. בכך סטה מן הכלל לפיו יש לבחון קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה המיוחסת לנאשם במסגרת כתב האישום על מנת להורות על מעצרו. בנוסף, חזר המבקש והדגיש כי לא קיימות ראיות לכאורה להוכחת רכיבי העבירה הנטענת בכתב האישום – קיומה של חבלה והיות המבקש והמתלוננת "בני זוג" – וכי בכל מקרה לא קיימת מסוכנות המצדיקה את מעצרו. לחלופין ביקש הקלה בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

5. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" על החלטה בדבר מעצר תינתן רק כאשר הבקשה מגלה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת, כגון חשש לעיוות דין (בש"פ 1021/21 עאמר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.2.2021)); בש"פ 890/21 אהרון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (10.2.2021)). מקרה זה אינו נכנס בגדרן של אמות מידה אלה. הבקשה נטועה בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה ואינה מגלה כל עילה המצדיקה התערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי או חשש לעיוות דין. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

6. למעלה מן הצורך אציין כי גם לגופו של עניין יש לדחות את הבקשה. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקש בהתבסס על מכלול השיקולים הרלוונטיים, כמו גם המסוכנות הנשקפת ממעשי המבקש, אף בהתייחס לספק בדבר היותם "בני זוג". בית המשפט המחוזי נתן דעתו במסגרת זו גם למסוכנות "המוגבלת" העולה בנסיבות העניין בקבעו כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום שהורתה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, על אף שטרם הוגש תסקיר מעצר בעניינו. בנסיבות אלו, אין כל מקום להתערב בהחלטה.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשפ"א (7.4.2021).

ש ו פ ט

---